

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

5. Dies Martii. Si ad naturam vivas, nunquam eris pauper, si ad opinionem,
nunquam dives.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Martius.

Tessera.

171

quantur curæ, possessiones, discrimina; quo plura possidet, plus timet, quia plus periclitatur. Nec securus, nec tutus erit. Ubi tuta sunt omnia, non erit tutus votis suis, nec securus curis. O invidendam avarorum beatitudinem! cessare, securos esse, cum incipiunt esse beati; perdere tranquillitatem, cum consequuntur fœlicitatem; licet totus in ejus domum Pactolus exundet, nunquam se putabit abundare. Hinc rem acu tetegit Poëta, dum ita cecinit:

Non est in mundo dives, qui dicit, abundo.

5. DIES MARTII.

Si ad naturam vivas, nunquam eris pauper, si ad opinionem, nunquam dives.

Senec. Epist. 16.

Natura I. **S**I causam hujus tesserae inquiris; paucis est contenta. **S**apud illius auctorem reperies: quia *exiguum natura desiderat, opinio immensum*. Illud Naturæ lumine est propè omnibus notum. Naturam paucis esse contentam. Tergiversaris credere? Audi eundem Senecam. (a) *Panem & aquam natura desiderat: nemo ad hoc pauper est*. Naturæ miraris severitatem, & stomacharis? Accipe quæ sequuntur: (b) *Non enim horrenda res, aqua, & polenta, aut frustrum hordeacei panis; sed voluptas est, ex his capere voluptatē*. Natura in nos nec prodiga fuit, nec avara, nulli invidet, quod necesse est, nulli quod non est necesse, erogat. Non dentes homini falcatos dedit, ut apris, non uncinos, ut leonibus, ungues, non solidos, & messiles, ut equis, quibus

(a) *Epist. 25.* (b) *Idem ep. 18.*

quibus calces funda sunt; non pellicea tela ut hylinis, quibus arcus, & pharetra cutis sunt; non tectiles domos ut testudinibus, non loricas cuticularum, ut testaceis, non muros spiculatos ut echinis, non denique amicis cetis, spinis, plumis, corticibus, crustis, testis, pilis: sed exermem nudumque reliquit. Ab animo omnia proteguntur. Præstat nudum, & solo animo dominum esse Naturæ, & Fortunæ.

II. Voluit Natura convincere, quàm minimè multis rebus opus sit ei, qui postulet convenienter vivere, hoc est, qui facili, & parabili victu sit contentus: nam quæ vitæ usus poscit, omninò sunt paucæ, in promptu, ac nullo ferè sumptu, ac labore comparantur. Cui enim, si sedendi voluntas incedat, non sit paratus vel cespes, vel lapis, vel truncus ubi confidat? Cui si somni necessitas adsit, non pateat vestita herbis, ac floribus humus, in quibus, tantquam in culcitra molliret cubet? Quis, si sitis urgeat, liquores pellucidos amnium, ac fontium in conspectu non habeat ad quos sitim sedatum accedat? Ad contrà, quæ luxuries invenit non semper sunt parata, tum sumptum, laborem, sollicitudinemque desiderant. Sapienter Philosophus quidam, qui cum ænimi gratiâ mercatum obiret, ubi quamplurima erant exposita pretiosa venalia. Quàm multis inquit, rebus non ego! Quid igitur invidemus illis, quibus multa sunt superflua, cum illa potiùs habent sint onera, quàm accipienti beneficia. Injurius es in Naturam, si conqueraris illa tibi negata, quæ brutis pedibus sunt indulta.

III. Quid? annè major fuisset Naturæ gratia, si hominem fabricasset protectum squamvis, aut vestitum

tum pilis, aut loricarum crustis, aut armatum spiculis, aut receptum hospitio, domestica sarcina, aut innato carcere, quàm nudum, inermem, depilem, ut omnia posset esse, & mutare tegumenta, & domicilia? Multi homines gauderent, ut gaudent modò nudi incedere, alii vestiti, alii armati, alii exermes, alii sine domo, alii intra latibula. Non omnibus omnia placent, nec eadem eidem omni tempore. Permolestum esset semper vestitum esse, semper armatum, semper manentem domi, aut onustum suâ casâ, ut testudines, & ostrea. Arma, belli tempore conveniunt; possunt tunc arripi: Pelles, & vestitus in hyeme possumus tunc protegi; nuditas quoque suo tempore, & quieti, & balneis placet: id homini arbitrarium. Domicilia contrâ cœli injurias tuentur; possumus tunc condi. Sæpè sub dio juvat esse, & tunc cœlo perfrui in terra licet. Cælum tunc videmus, & totos nos cælum videbit. Dedit omnia nobis Natura, cùm nihil dedit; omnium animalium dotes indulgit, cùm negavit, vestimenta Armeniorum murium, nuditatem ranarum, rusticitatem dorcadum. Suas vices reliquit Rationi, suam arbitrio jus, suam voluntati libertatem. Permisit Animo omnia, ut hic excolatur, & formetur. Ut igitur Natura, sic & tu paucis contentus esto, & assequaris illud Poëtæ.

*Qui non curaret, plus quàm Natura rogaret,
Hic locus plerumque esset, quia res sibi nulla deesset.*